

fikker paa vil fremkalde megen Modsigelse og Raab om Ubillighed. Der blev af andre ærede Medlemmer berørt andre Enkeltheder og navnlig omtalte det ærede Medlem for Randers. Ants 2den Valgfreds (Nee) det Spørgsmaal, hvor mange Redningsbæltter der skal være tilstede. Dette er en Detail, der altid kan være Gjenstand for nærmere Undersøgelse; jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at naar man kommer ind paa den Slags Enkeltheder, vilde det være høist besynderligt, om alle Vedkommende skulde være fuldstændig enige. Der har været en naturlig Opfordring, kan jeg tilføje, til at tage disse Passagerer med i denne Lov. Loven af 12te April 1851 omfatter nemlig ikke alene Dampskjeder i Almindelighed, men ogsaa særlig Dampskjeder i Dampskibe. Man maa tage Undersøgelsen af Dampskibe, forsaavidt Dampskjeden i dem angaar, med i denne Lov, og det kan ikke negtes, at Undersøgelsen af Dampskjeden i et Skib paa visse Punkter, i det Mindste overmaade nær og naturlig fører til en Undersøgelse af selve Skibet. Det har saaledes i enkelte Tilfælde viist sig, hvilke kurrøse Tilfælde man kan komme til, naar man indskrænker sig til at undersøge selve Dampskjeden uden at bryde sig Noget om at undersøge, paa hvilken Maade Dampskjeden og Maskinen ere satte i Forbindelse med Skibet; i Forbindelsesmaaden kan der ligge en stor Fare. Man kunde maaske falde paa at berolige sig ved, at Dampskjeden og Maskinen have været undersøgte, uagtet Opmærksomheden ikke har været henledt paa denne Forbindelse, af hvilken der som sagt kan resultere stor Fare; men dette gaar ikke an. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) dvælede udelukkende ved en lignende Bestemmelse, nemlig den, der indeholdes i § 6. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at den Garanti, som man har søgt i denne Bestemmelse for Dampskibsførernes og Maskinisternes Dygtighed, ikke er meget stor, og at Attester fra et Par paalidelige Mænd ikke have Meget at betyde efter den ringe Grad af Samvittighedsfuldhed, som besværrer ofte vises i det virkelige Liv med Meddelelsen af Attester. Smidlertid har man troet, at det dog var nogen Garanti, og man har ikke vidst, hvorledes man skulde opnaa en større. Denne Sag blev ogsaa fremdragen i Landsthinget, og jeg udtalte der, hvad jeg ogsaa skal tillade mig at udtale her, at jeg skal være meget villig til at faae forøget den Garanti, som man har søgt at vinde ved Bestemmelsen i § 6. Man skred ogsaa i Landsthinget til at forsøge paa at forbedre Bestemmelsen i denne Retning, men man opgav Forsøget, ligesom tidligere Justitsministeren havde opgivet det. Det ærede Medlem gav Anvisning paa at indføre en Examen, men han vil vistnok give mig Ret i, at det ikke vilde have Noget at betyde, om man havde sat ind i § 6: Ingen maa overtage Tjeneste som Fører eller antages som Maskinist paa et Damppassagerfartøj, medmindre

han har underkastet sig en Prøve, som Staten maa anse for fyldestgjørende. — saa længe man ikke har en saadan Prøve, som i Virkeligheden er fyldestgjørende; der bestaar jo ingen saadan Prøve eller Examen; men at henvisse til en Prøve, inden den er udført, finder jeg ikke heldigt. Noget tror jeg dog, at det betyder, at faae disse Attester, navnlig fordi der her ikke alene er Spørgsmaal om Indfigt, Theori saa at sige, men ogsaa om Praxis, og da ikke alene om praktisk Dygtighed, men ogsaa om Paalidelighed, Paapassenhed osv. Det turde vel være, at det er nok saa væsentligt, at en Dampskibsfører og en Maskinist ombord paa et Dampskib ere paapassende og opmærksomme, som at de ere i Besiddelse af theoretiske Kundskaber, men den første væsentlige Side af Mændens Paalidelighed kan man ikke faae nogen Sikkerhed for gjennem Examen, men kun ved Attester. Vil det ærede Medlem imidlertid bidrage til at faae en Bestemmelse om forøget Garanti tilstede, skal han finde al mulig Smødekommun fra min Side. Jeg kan dog ikke være enig med ham i den Maade at betragte Sagen paa, at naar man ikke kan faae en fuldstændig Garanti, kan man ligesaa godt bortkaste den mindre Garanti, som man har.

Denne Lov vil blive behandlet i den næste Uge.

Schouheyder: Den høitærede Justitsminister var saa god at henvende nogle Ord til mig i Anledning af, hvad jeg har sagt, og sagde blandt Andet, at jeg havde taget „fuldstændig feil“ med Hensyn til det Punkt, jeg berørte. Jeg tror dog, at derfor den høitærede Justitsminister havde skænket mine Ord lidt mere Opmærksomhed, havde han ikke behøvet at udtale sig med en saa apodiktisk Sikkerhed. Jeg sagde, at forsaavidt Lovforslaget gik ud paa at prøve Dampskjeder, vilde det ikke være til synderlig Nytte eller faa stor Betydning, som man ventte, fordi nemlig Størstedelen af alle de Ulykker og Explosioner, der finde Sted, ikke sker paa Grund af Apparaternes størrelse eller mindre Godhed, men paa Grund af Uforsigtighed, Ukyndighed og undertiden ond Villie ved Bemttelsen. Med Hensyn til dette tror jeg ikke, at der var Anledning til at sige, at jeg har taget fuldstændig feil. Naar den høitærede Justitsminister mener, at der her i Lovforslaget er taget tilstrækkeligt Hensyn til, at de Synsmænd, der skulle afgjøre saadanne Spørgsmaal som, hvor mange Passagerer et Skib maa indtage og hvilke Farter det egner sig til, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at der staar her i § 20: „Til at foretage de i denne Lovs §§ 8—10 paabudne Besigtigelser udnævnes 2 fagkyndige Mænd“ — det er jo til at undersøge Dampskjeden; men saa hedder det fremdeles: „Til Besigtigelse af Damppassagerfartøier udnævnes endnu tre, der skal være kyndig i Skibsbyggeriet.“ Nu gad jeg dog nok vide, om man ved Hjælp af disse tre „fagkyndige“ Mænd kan vente en sag-